

И тъй, има една фаза, въ която сега живѣемъ, тя е стремежътъ на душата къмъ Божественото, къмъ Бога. Не казвамъ, че трѣбва да напуснемъ сегашния си животъ, защото въ свѣта всичко изведнажъ не може да стане Прѣходни периоди, прѣскачания нѣма въ живота. Живата природа обича последователността, тя никога не бърза. Туй ще помните! Това е единъ отъ нейнитѣ методи — тя не бърза. Въ нея е вѣчността, тя разполага съ врѣме, колкото иска. Тя икономисва своитѣ сили, защото силитѣ ѝ не сж въ такова изобилие въ каквото е врѣмето. Слѣдователно вие можете да разполагате съ нейното врѣме, но не и съ нейнитѣ сили. По тази причина онѣзи хора, които не живѣятъ споредъ както тя иска, които бързатъ много, скоро изтощаватъ силитѣ си и умиратъ много рано. Никакви молитви не помагатъ тогава за продължение на живота имъ. Въ това отношение природата не жертвува силитѣ си. И когато искашъ да живѣешъ по-дълго врѣме, трѣбва да се намѣри нѣкое любяще същество, което да ти даде на заемъ отъ своитѣ сили. Затова, за да продължишъ живота си, вие не трѣбва да бързате. Въ това отношение, азъ считамъ добродѣтелта въ свѣта като икономия на живата природа. Като ме пита нѣкой, що е добродѣтелта отговарямъ: добродѣтелта е икономията въ живата природа, да знаешъ, какъ да економисвашъ силитѣ ѝ. Споредъ тази икономия, и свещеникътъ, и писателятъ, и бащата, и майката трѣбва да знаятъ, какъ да работятъ. Като схванете живота тъй, нѣма подобри методи за икономия отъ добродѣтелта. Когато нѣкой каже, че за въ бъдаще трѣбва да се